

מצמיח חציר לבהמה נאמר על המלאכים שנקראים חציר

רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֵצִי יְהוָה אֲרִזִּי לְבָנוֹן

אֲשֶׁר נָטַע, מִה כְּתִיב לְעִילָא, וַיֵּין יִשְׁמַח לִבִּב

אֲנוּשׁ וְגו'. וְכִי מֵאִי הָאִי לְהָאִי רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח לְבָאֵר אֶת מִשְׁכַּב יִשְׁבְּעוּ

עצי ה' ארז לבנון אשר נטע' ושאל רבי חייא והרי מזה כתוב לפני כן, ויין ישמח לבב אנוש

וגו' וקשה מזה הקשר בין זה לזה. **אֵלָא הֵכִי אֹולִיפְנָא, דְּכְתִיב, (תהלים**

קד) מִצְמִיחַ חָצִיר לְבִהְמָה וְגו'. וְכִי שְׂבַחָא דְּבִהְמָה

דְּאִית לָהּ חָצִיר אַתָּא דָּוִד לְמִימַר בְּרוּחַ קְדָשָׁא אלא אומר

רבי חייא שכך למדנו שכתוב בפסוק מצמיח חציר לבהמה וגו' וקשה וכי השבח שיש חציר

לבהמה בא דוד נעים ומירות ישראל לשבח את דבר זה ברוח הקודש בתהילותיו. **אֵלָא**

מִצְמִיחַ חָצִיר, אֵלֵין אֵינוֹן שְׁתֵּין אֶלְף רַבּוּא דְּמִלְאכִין,

שְׁלִיחִין, דְּאֶתְבְּרִיאוּ בְּיוֹמָא תְּנִינָא דְּבְרָאשִׁית, וּפְלָהוּ

יֵאשָׁא מְלָהטָא. אֵלֵין אֵינוֹן חָצִיר אלא מה שנאמר 'מצמיח חציר'

הכוונה לאלו הששים אלף רבוא מלאכים שהם שליחים שהם נבראו ביום השני של מעשה

בראשית וכולם הם אש לוהטת בסוד 'משרתיו אש לוהט' והם אלו הנקראים חציר.

אִמְאִי חָצִיר וקשה למה המלאכים נקראים חציר. **בְּגִין דְּצִמְחִין**

פְּחָצִיר דָּא בְּעֵלְמָא, דְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אֶתְקַצְרוּ הַשָּׁתָא,

וּלְבַתֵּר צִמְחִין וּמַהֲדִירִין כְּמִלְקָדְמִין [ט9] אלא הוא משום שהם

אור הרשב"י

[ט9] ובביאור הענין עיין בספר לשם שבו ענף יג סימן א' וז"ל: ובהגהות מהרח"ו ז"ל

ואחלמה - ספר הדע"ה חלק ב - דרוש ד' בפנחס רי"ז א' אמר כי המלאכים הללו הם

הלימוד היומי

אור הרשב"י

בכל יום בורא הקב"ה כת של מלאכים חדשה והן אומרים שירה חדשה לפניו והולכין להם כו' ע"ש. והרי מבואר מזה שהם חדשים ממש. אך באמת הנה שם בחגיגה אמרו ופליגא דר' שמואל בר נחמני (והוא אותו רשב"נ שבב"ר הנז') דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקב"ה נברא ממנו מלאך אחד שנאמר בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. ובאמת הנה זה וזה איתא כי ישנם כת מלאכים הנבראים בכל יום מרוח פיו של הקב"ה לבר וישנם כת מלאכים המתחדשים בכל יום מנהר דינור והם ג"כ ע"י רוח פיו של הקב"ה כי רק ברוח פיו ית"ש נעשה הכל ומתחדש בכל יום תמיד מע"ב וכמו שמבואר בזה"ק אחרי מות ס"ח סע"א וכן בפ' צו ל"ב ע"ב ע' שם ושם. ומ"ש בגמרא ופליגא דרשב"נ. הנה כן דרכן דחז"ל באגדה בכמה מקומות על האומר ענין כזה על כוונה אחרת לומר לשון ופליגא ור"ל אבל הוא אמר ענין כזה בפנים אחר. אבל באמת הנה זה וזה איתא ושניהם ישנם.

והנה ענין אלו המלאכים שנבראו בכל יום מנהר דינור הנה הם הניצוצין המתבררין השייכים לעולם היצירה ונכנסים שם בנהר דינור שבהיכל זכות דהיצירה ונשרף שם כל סיג ופסולת שבהם ויוצאים משם למציאות מלאכים. ונודע הוא כי כל הניצוצין הם מהמלכויות דהב"ן ובירורם הוא ע"י האור דהמ"ה הנמשך ומאיר להם. והנה נמשך אותו האור דהמ"ה אשר לצורך המלאכים הללו מהפה דא"א ואח"כ מהפה דהזו"ן והוא

הלימוד היומי

מבירורי המלכים שמתו והם זיקין דאתדעכו לאלתר ולכן הם מתים ומתחדשים בכל יום. ושעם היותם מנהר דינור כי הוא היכל זכות עכ"ל. ור"ל כי הם עצמן מ"ש בגמרא חגיגה י"ד א' כל יום ויום נבראים מלאכי השרת מנהר דינור ואמרי שירה ובטלי שנאמר חדשים לבקרים רבה אמונתך. ובשמות רבה פ' ט"ו סס"ו ו' המלאכים מתחדשין בכל יום ומקלסין להקב"ה והן חוזרין לנהר אש שיצאו ממנו ושוב האלהים מחדשן ומחזירן כשם שהיו בראשונה שנאמר חדשים לבקרים. כך ישראל משתקעין בעונות מיצר הרע שיש בגופם וחוזרין בתשובה והאלהים בכל שנה סולח לעונותיהם ומחדש לבם לייראתו שנאמר כו' ע"ש. והרי מבואר מזה שאותן שמתבטלין הם עצמן מתחדשין בכל יום וכן משמע בזה"ק פנחס רי"ז א' שאמר שם מצמיח חציר אליו אינון שתין אלף רבוא דמלאכין שליחן (נ"ל כי צ"ל שליטן וכמ"ש בבראשית י"ח ב' ור"ל שליטין לפום שעתא כמ"ש שם) דאתבראו ביומא תניינא דבראשית וכלהו אשא מלהטא אליו אינון חציר אמאי חציר בנין דצמחין כחציר דא בעלמא דכל יומא ויומא אתקצירו השתא ולבתר צמחין ומהדרין כמלקדמין כו'. וממה שאמר שהם נבראו ביום שני דמעשה בראשית ונקצרו בכל יום ומתחדשין בכל יום הרי משמע שאותן שמתבטלין הם עצמן מתחדשין. אמנם בבראשית רבה ר"פ ע"ח אמרו. ר' חלבו בשם ר' שמואל בר נחמן אמר לעולם אין כת של מעלה מקלסת ושונה אלא

אור הרשב"י

בפעם אחד. וענין בריאותם ע"י דיבורו של הקב"ה ע' בהגר"א בספד"צ פ"א בספדה"מ והחיות רצוא ושוב. אמנם יש בהם ג"כ שני מינים יש מהם שעולים לשורשם הראוי לאלתר ויש מהם שאינם עולים לשורשם הראוי אלא ע"י שירה ועליהם אמרו ב"ר ר"פ ע"ח בכל יום בורא הקב"ה כת של מלאכים חדשה והן אומרים שירה חדשה לפניו והולכין להם. ולא אמר שמתבטלין כנ"ל אלא והולכין להם כי הם הולכים ועולים לשורשם (והגם ששם בב"ר הובא שם עוד אותן הדברים בשם ר' יהושע בן חנניא ואמר שם ג"כ כי הם נבראים מנהר דינור וחוזרים לנהר דינור ע"ש. אך ר' שמואל בר נחמן שם. ע"כ הוא שאינו מדבר בזה. כי הרי אמר בגמרא חגיגה הנ"ל ופליגא דרשב"ג. והבן. וע' עוד במדרש איכה פ"ג בפסוק חסדי ה' כי לא תמנו. ששם לא נזכר רשב"ג אלא ר' חלבו לבד. וא"כ הרי ניחא בפשיטות. אמנם משמע כי שם קיצרו הדברים עש"ה והעיקר כמו שהובא בב"ר. ורשב"ג ורבי יהושע ב"ח הם מדברים בשני מיני מלאכים. וכמ"ש בגמרא ופליגא דרשב"ג וכנ"ל. והוא כמו שאמרנו. והבן) ועלייתם הוא ע"י השירה כי עי"ז הם מתתקנים אבל יש בהם שעולים לשורשם לאלתר ועליהם אמרו כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקב"ה נברא ממנו מלאך אחד. ובאלו שני המינים מדבר ר' שמואל בר נחמני בגמרא חגיגה י"ד א' ובמדרש ב"ר ר"פ ע"ח כנ"ל והם שניהם מצד החסדים אשר ירידתם בעולם התוהו לא היה כ"כ ולכן הם

שנאמר וברוח פיו כל צבאם (וכמ"ש באד"ר קמ"א א' ופ' אחרי מות ס"ח סע"א ופ' צו ל"ב ע"ב ע"ש) ומשום שהאור הנמשך להם להתתקן הוא רק מהפה לכך ממונים הם רק על שירה וכמ"ש באד"ר שם וכלהון אקרון פה וכן הוא באד"ז רצ"ה ב' וכלהו פה ה' אקרון ע"ש. אמנם הנה הם שני מיני מלאכים אחד מצד החסדים ואחד מצד הגבורות ועל אותן שהן מצד הגבורות עליהם אמרו שנבראו מנהר דינור ואמרי שירה ובטלי. שהם חוזרים לנהר דינור.

כי הם נבררין וחוזרין ונבררין בבירור אחר בירור. וכן קיומם הוא רק לפי שעה. כי משום שהם מהגבורות היה נפילתן בעולם התוהו יותר מדאי ויש בהם סיגים ופסולת הרבה לכך צריכים בירור אחר בירור. כי בכל פעם שמתבררים ועולים הם אומרים שירה ומתקדשים בקדושה של מעלה ואי אפשר להם עדיין לעלות למקומם הראוי להם לפי שורשם הראשון שבעולם הנקודות מחמת ריבוי הסיגים שבהם לכך הם חוזרים לנהר דינור. ונעשה בהם בדרך זה עד שנגמרו להתברר בכל הראוי כי בכל בירור ובירור הם עולים יותר עד שנשלמים ויש מהם שנמשכו בדרך זה זמן קצר ויש זמן מרובה עד ביאת המשיח וכמו שיתבאר עוד למטה. וכ"ז הוא באותן שמצד הגבורות אבל אותן שהם מצד החסדים הנה עליהם אמרו כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקב"ה נברא ממנו מלאך אחד ולא אמרו שמתבטלים ומתחדשים כי הם מתבררים מהסיגים שבהם

הלימוד היומי

צומחים כחציר בזה העולם ובכל יום ויום הם נקצרים ומתים ואח"כ הם חוזרים לצמוח

כבתחילה.

הקב"ה מצמיח את סוד החציר שהם המלאכים לצורך המלכות שהיא בסוד
בהמה

וְעַל דָּא פְּתִיב מִצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה ועל כך נאמר 'מצמיח חציר

לבהמה', דהיינו שהקב"ה מצמיח את סוד החציר שהם המלאכים לצורך המלכות

שהיא בסוד בהמה, **הֵדָא הוּא דְכְּתִיב** (משלי יב) **יֹדַע צַדִּיק נֶפֶשׁ**

בְּהֵמָתוֹ וזהו מש"כ בפסוק 'יודע צדיק נפש בהמתו', דהיינו שידוע היסוד הנקרא צדיק

את צורך המלכות הנקרא נפש בהמתו, **וְתִנִּינָן, אֵלֶּה טוֹרִין סִלְקִין לָהּ**

בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא ולמדנו שאלף הרים עולים אל המלכות בכל יום ויום שהם סוד

עשר ספירות של קלי' נוגה דבריאה שהם נכללים עשר מעשר עד כמנין אלף ובכל יום ויום

עולים מהם אלף בחינות בירורים ממה שנפלו בירידת הכלים (מק"מ). **וְכָל טוֹרָא**

וְטוֹרָא שְׁתֵּין רַבּוּא הֵוִי, וְהִיא אֹכְלָה ובכל הר והר, דהיינו שבכל

ספירה וספירה יש ששים רבוא מלאכים שביחד הם ששים אלף ריבוא מלאכים שאותם

המלכות אוכלת בכל יום ויום בסוד בירור הניצוצות שירדו (מק"מ).

אור הרשב"י

עולים מהקליפות תיכף. אבל כל אותן שהם
נבראים מנהר דינור וחוזרים לנהר דינור כנו'
ומצד הגבורות הם צריכים בירור אחר בירור
וכמו שיתבאר עוד למטה בארוכה ועי"ש עוד
ועליהם אמרו. ואמרי שירה ובטלי כי הם
באורך רב.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000